

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Dir

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11, tel. 2440 in 2455 / Ljubljana, Knačjeva ul. 5, tel. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126. / Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan in stane mesečno dostavljen na dom 12 Din, prejemnik v upravi ali po pošti 10 Din. / Oglasi po ceniku. / Oglase sprejemata tudi uprava »Jutra« in »Slovenskega Naroda« v Ljubljani. / Poštni čekovni račun št. 11.409. / Posamezna šteč. 1 Din.

Afrika se dramí . . .

Italijansko-abetesinski spor se pretvarja v vseafriški pokret črnega plemena, ki se hoče otresti belcev. — Živahna propaganda za osvobodilni boj črncev po vsej Afriki

Pariz, 29. julija. r. »Temps«, ki piše sicer zelo naklonjeno Italiji, se bavi v daljšem članku s položajem, ki je nastal v Afriki zaradi italijansko-abetesinskega spora in ugotavlja, da je ta konflikt, ki je bil prvotno docela lokalnega značaja, zdramil vse črnce v Afriki iz dosedanje apatije. V Sudanu, Keniji, Ugandi, francoski Somaliji in drugih pokrajinah, ki meje na Abesinijo, je nastalo tako rekoč preko noči živahno gibanje, širijo se fantastične vesti ter vse z napetostjo pričakuje izbruh vojne med Italijo in edino doslej še neodvisno državo črncev. Italijansko-abetesinski spor je prebudil neke vrste črnega nacionalizma, ki je zajel v enakih meri muslimanska plemena v Somaliji in Sudanu kakor drugeverne Danakile. Ta val nacionalizma je daleko močnejši v evropskih kolonijah, kakor pa v sami Abesiniji. V Keniji, Ugandi, Sudanu in Somaliji so razvili abesinski agenti zadnje tedne živo akcijo ter so pridobili za abesinsko stvar Pretežno večino prebivalstva teh pokrajin, ki so nezadovoljne z nadoblastjo evropskih držav.

Ti agenti širijo svojo propagando s približno takimi le parolami:

»Poslednja neodvisna država črncev v Afriki je ogrožena od belega plemena, ki ga nazivajo »frendže«. Ko bodo »frendže« napadli Abesinijo, naj vsak črncec pomaga kakor koli more. Naj nihče ne pozabi, da gre za boj črncev proti belemu plemenu. Zato naj vsak do stori svojo dolžnost, kajti gre za svobodo črnega plemena, ki so ga doslej zatirali.«

Taka propaganda zelo vpliva na preprosti narod, ki ne pozna abesinskega fevdalnega sistema in pričakuje, da bi imel pod oblastjo Abesinije več svobode, kakor pa pod režimom belcev. Vsa črna Afrika zaradi tega z nekako nestrpnostjo čaka, da pride do spopada z belci in vse je prepričano v zmago abesinskega cesarja, ki naj prinese svobodo črnemu plemenu. Ta Propaganda se širi tudi v francoskih in angleških kolonijah ter je zajela celo že Arabe v Jemenu.

Italijansko-abetesinski spor je v par mesecih prebudil in poživel duh afriškega črnega nacionalizma in mu dal

več poleta, kakor pa bi mogla to doseči leta in leta izvajana panafriška in panislamska propaganda. Odkar je lord Kitchener leta 1898 ponovno zavzel Khartum, se je črno plemo vladilo v svojo usodo in potrpežljivo sprejelo nadoblast belega plemena. Sedaj pa je potrpežljivost konec in črno plemo se budi, organizira in pripravlja na osvobodilni boj, ki naj prinese svobodo vsem črnem ter združi črno plemo v eno samo mogočno državo, ki bo obsegala vso Afriko.

Francija in Anglija naj zaradi tega dobro premisli in pazita, kako stališče bosta zavzeli v italijansko-abetesinskem sporu, kajti ta spor se pretvarja v panafriški pokret. Poležaj je zelo resen, mnogo resnejši, kakor pa si moročil o konfliktu med Rimm in Addis Abebo. Kolonizacijsko delo črnega stolca je v resni nevarnosti. Afrika se dramí in se pripravlja na svoj veliki osvobodilni boj, ki naj prinese osvobođenje in novo vstajenje črnemu plemenu . . .

Mariborska nedelja

Kamorkoli je segla pozornost, je bilo ljudi na množice. Na pohorskih in koziških postojankah. Pri Sv. Duhu na Ostrmem vrhu mogočen ljudski tabor, o čemer poročamo na drugem mestu. Vse proti Mariborskemu otoku pa neprekinjeno valovanje množic. Letos je menda večerajšnja nedelja dosegla rekord. Mlado in staro. Stari pri izbornem vrhu piva pri Basleju, mladi pa na soncu in v vodi. Vsa po svoje. Kalilo je dobro voljo mariborskega meščanstva samo divje razpoloženje na nekaterih postojankah.

V Vetrinskih ulici so se fantje hudo sprijeli. V mlaki krvi je obležal na tleh 21-letni električar Rudolf Horvat, ki so ga prepeljali v splošno bolnišnico. Krivca so aretirali. Horvatu je razparan trebuh, da so mu čreva izstopila. — Tudi na Vodnikovem trgu so se poizkusili v vroči bitki. Skupil jo je 26-letni nezarejeni pomočnik Ivan Fajdiga, ki je zadobil nevarno bunko na nosu, da so morali intervenirati mariborski reševalci. Vroče je bilo nadalje v neki rošpotiški gostilni. Odmevi so se pokazali v Spodnji Počehovi, kjer so se zadnje dne vneti in bojaželni fantje poizkusili, dokler ni obležal v mlaki krvi in z nevarnimi ranami na glavi 21-letni posestniški sin I. Golob. Za krivce se vršijo poizvedbe. Kri teče po deželi. Kdaj bo prodrla treznost in sloga ter uvidevnost . . . ?

Vladimir Skrbinšek odhaja iz Maribora

Včeraj je igralce in režiser g. Vlad. Skrbinšek podpisal angažman pri Narodnem gledališču v Skoplju, kamor gre za glavnega režiserja. Mariborsko gledališče izgubi z njim odličnega člana, nadarjenega igralca in sposobnega režiserja.

Vesela svatba — žalosten konec

V Dragučevi pri Sv. Marjeti ob Pesnici so imeli pri posestniku Francu Protnerju gostijo in svatbo. Gostija je potekla v največjem miru in veselju. Navzočih je bilo okoli 80 fantov, ki so bili ves čas prav dobre volje in razigrani. Ko je napočila druga ura zjutraj, je skupina sedmih fantov zahtevala še pijačo, čemur pa ni bilo mogoče ustreči, ker je bilo treba slovesnost zaključiti. Omenjena skupina sedmih fantov je pričela vpiti in razgrajati, nazadnje so pričeli razbijati hišna vrata, ki so jih nazadnje razbili. Hišni gospodar si ni vedel drugače pomagati, kakor da je zlezel na streho, od koder je pričel bombardirati razgrajajo s strešno opeko. Vendar ni bilo mogoče razgrajavce pomiriti, dokler niso prispeli na lice mesta orožniki, ki so vzpostavili red in mir. Sedem fantov je prijavljenih državnemu tožilstvu.

Italija gradi nov tip napadalnega letala

Pariz, 29. julija. AA. Po vestih iz Rima, gradijo sedaj v neki italijanski letalski tvornici nov tip napadalnega letala, ki bo normalno doseglo 440 km brzine na uro in se dvignilo do 10.000 m visoko.

Darujmo usi za šolsko družbo!

Večno pogrevana laž

Že sedemnajst povojnih let opazujemo, kako se s strani naših severnih sosedov Nemcev, in to brez izjeme, naj bodo v Avstriji ali Nemci, socialisti, nacionalisti, klerikalci ali karkoli, ponavljajo vedno znova pravilica o »neosvobojenem« Unterlandu, t. j. nekdanjem Spodnjem Štajerskem. Propagandni zemljevidi, o katerih smo že govorili, ponazarjajo to laž z grafičnimi sredstvi in jo širijo med vesoljstvom nemškega naroda ne samo v Nemčiji in Avstriji, ampak tudi povsod tam kjer žive bodisi nemške narodne manjšine, ali pa le kolonisti v Evropi ter izven nje. Razen Nemcem pa prihaja ta propaganda v roke tudi Nemcem v širokem svetu ter vsvarja med njimi vsaj dojem, da je pripadnost tega ozemlja problematična, ako že ne direktno prepričanje, da smo Slovenci odnosno Jugoslovenci tu nasilno zavzeli nemško posest. Kako učinkuje taka propaganda v tujini, smo se mogli prepričati lani ali predlanskim, ko je neki germanofilski švedski list našteval med drugimi nemškimi ozemlji izven Nemčije in Avstrije tudi Spodnje Štajersko, katero so Jugoslovenci zasedli v povojni zmeđi in uvedli strašno raznarodovanje Nemcev z zatretjem vsega njihovega šolstva, družtev itd.

Ako je taka propaganda učinkovala tako na Švedskem, je gotovo, da je, četudi morda v manjši meri, učinkovala drugod. Da pa javno mnenje sveta ni tako nevažno, kakor bi se komu utegnilo zdeti, smo se prav mi Slovenci lahko bridko prepričali za časa premirja in mirovnih konferenc tik po svetovni vojni, ko smo morali postaviti v akcijo celo četo najuglednejših znanstvenikov in politikov, da so pobijali glede našega položaja in naših aspiracij popolnoma napačna mnenja svetovne, v prvi vrsti zapadne javnosti. Kako težko in naporno je bilo to delo in koliko časa je potekalo, da se je to napačno mnenje vsaj omajalo, ako že ne docela porušilo, vedo samo tisti, ki so ga opravičali. Sedaj nam taka propaganda trenutno res ne more posebno škodovati, toda nadaljnega razvoja dogodkov ne more nihče prerokovati in nihče ne ve, kdaj in kako nam bo javno mnenje sveta zopet potrebno. Zaradi tega ne bi smeli držati rok krížem in gledati na to nemško propagando brez protiakcije. Naši

merodajni faktorji bi morali resno razmišljati o tem, kako naj se ta propaganda ali zavre ali pa pobije s protipropagando. Pri tem bi bilo seveda treba najprej odgovoriti na važno vprašanje, ali naj se ta propaganda pobija z naše strani uradno, ali potem tudi v zunanjem svetu znanih in priznanih znanstvenih kapacitet? Zdi se, da bi bila taka zasebna iniciativa učinkovitejša in tudi verjetnejša.

Pred vsem je pa treba svetu na podlagi zgodovinsko nepobitnih dejstev, statistik, aktov itd. prikazati dejanski položaj in razbiti do konca bedasto laž o kakršnemkoli nemškem značaju bivše Spodnje Štajerske, ali kateregakoli drugega dela slovenskega, odnosno jugoslovenskega ozemlja. Tu, na teh tleh smo bili Slovenci že davno prej, kakor se je o njih Nemcem samo sanjalo; bili smo in smo ostali, kljub tisočletni odvisnosti od Nemcev, katerih si nismo svobodno izbrali za svoje gospodarje in tlačitelje, proti katerim smo se pa borili že od prvih gospodov paganskih Karantanov z Bavarci in Franki preko kmečkih puntov do nacionalnih akcij prejšnjega in sedanjega stoletja, ki so končno privedle do zmage in osvobođenja v Jugoslaviji. In ne le, da Nemcem nismo vzeli niti kosčka njihove zemlje, izgubili smo v njihovo korist celo velik del svoje domovine, pred vsem zibel ko naše davne preteklosti. Ako more tedaj kdo govoriti o neosvobojenih pokrajinah, moremo biti to samo mi!

Kar so imeli Nemci pred našim osvobođenjem na naših tleh, je bilo ustvarjeno proti volji avtohtonega in kompaktne slovenskega ljudstva in z edini namenom raznaroditi naš življenj in uresničiti na ta način veliki nemški sen o »nemškem mostu do Adrije«. S tem, da smo odstranili prejšnje nemške raznarodovalne institucije na našem osvobođenem ozemlju, nismo nikomur storili krivice, ampak smo samo nam storjeno krivico popravili. Ozemlje bivše Spodnje Štajerske ne le ni v prav nikakem oziru nemško ozemlje, ampak na njem niti pravih narodnih manjšin ni. Nikjer drobci teh Nemcev niso ne avtohtoni, ne kompaktni; niti enega samega kraja nimajo, kjer bi tvorili večino. Zato je žalostno, da moramo to, kar bi moral vedeti vsak otrok vedno in vedno znova šele dokazati.

Slovesna otvoritev obnovljenega vodovoda pri Sv. Duhu na Ojstrem vrhu

Maribor, 29. julija. Ob veliki udeležbi domačinov, sosedov in Mariborčanov je bila včeraj pri Sv. Duhu na Ostrmem vrhu slovesna otvoritev obnovljenega vodovoda. Slovesnost se je pretekla v mogočno nacionalno manifestacijo. Domačini so pri hidrantu postavili gostom v pozdrav svatovok z napisom: Naša srca utripajo za vas! Najprej je bila maša, po maši pa je krenil sprevod izpred cerkve do rezervuarja, kjer je domači župnik Vinko Holzman pozdravil v imenu gradbenega odbora došle goste, imenoma sreskega načelnika dr. Senekoviča s soprogo, soprogo generala Hadžića, upokojenega šolskega nadzornika Tomažiča kot zastopnika osrednjega odbora CMD, dr. Tomiška kot zastopnika SPD, dr. Lašiča kot zastopnika obeh mariborskih podružnic CMD, šolskega upravitelja Hrena iz Studencev kot zastopnika tamošnjih nacionalnih društev, dr. Irgoliča v imenu nacionalnih organizacij in strokovnega učitelja Robnika, ki je dela vodil in nadziral. Ko je govornik podal pregled na-

porov in žrtev za zgraditev vodovoda, je sledila blagoslovitev, nakaž je dr. Lašič v prisrčnih besedah izrekel zahvalo gradbenemu odboru. Sprevod je šel nato nazaj v vas, kjer je bil pred Železnikovo gostilno postavljen govorniški oder. Najprej je govoril učitelj g. Robnik, ki je orisal vse težave, s katerimi se je moral boriti pri delu. Sreski načelnik dr. Senekovič je naglašal potrebno štedljivost in skrbnega čuvanja važne pridobitve, nakaž je stopil k hidrantu in slovesno otvoril obnovljeni vodovod. Sledila je preizkušnja pogona vode. Učitelj Vranc iz Studencev je v šalviji pesmi vokal pregled prizadevanj za zgraditev vodovoda, šolski nadzornik g. Tomažič pa je naglasil, da CMD ne bo nikdar pozabila zvestin obmejnih bratov, nakaž so spregovorili še dr. Lašič, dr. Tomišek in dr. Irgolič. Sledil je ogled črpalne naprave, ki črpa vodo iz globine 203 m. Slavnost je zaključila ljudska veselica, pri kateri je sodelovala domača godba.

Huda eksplozija v italijanski tvornici

Rim, 29. julija. AA. V Tovarni streliva, ki se nahaja ob obali jezera Varese v neposredni bližini z enakim imenom, je nastala v soboto popoldne okrog 14.30 velika katastrofa. Kakor se je naknadno ugotovilo, sta dva delavca baš odnesla zaboj ročnih bomb o tovarniško skladišče. Po nesreči jima je zaboj ušel iz rok. Ko je padel na tla, so grnate vse hkratu eksplozivale. Takoj nato so se pričele eksplozije po vsem skladišču in v ostalih tovarniških objektih. V par minutah je bilo po tovarne porušene. Zaradi strašne panike med delavstvom je katastrofa zavzela izredno velik obseg, čeparji bi jo bilo mogoče vsaj

nekoliko omejit. Pod razvalinami posameznih tovarniških objektov je našlo smrt okrog 60 ljudi. Dosedaj so našli le 18 strašno razmesarjenih trupel. V mestno bolnico so prepeljali doslej deset hudo ranjenih delavcev in delavk. Kakor sodijo strokovnjaki, se je bati še novih eksplozij, ker je nastal požar. Tovarna je last italijanske družbe za razstreliva, ki je članica velikega konzerna kemičnih tovarn Monte Catini. V tovarni je zaposlenih okrog 500 delavcev in delavk, ki so bili zaposleni v treh dnevnih posidih, tako da je bilo v trenutku, ko se je nesreča zgodila, v ogroženosti okrog 170 delavcev.

Pred sestankom sveta DN

Svet Društva narodov se sestane 31. julija — Zasedanje bo kratko, ker bo glavna razprava o abesinskem sporu odložena

Zeneva, 29. julija. w. Tukaj prevladuje splošno naziranje, da bo svet Društva narodov na izrednem zasedanju, ki je sklicano za 31. julij, skušal doseči samo to, da se bo obnovilo delo v razsodiščni komisiji. To delo bi se dalo obnoviti z imenovanjem petega razsodnika ali pa tudi drugače. Italija je mišljenja, da naj bi se vprašanje spora z Abesinijo v primeru, če bi tudi razsod. 5 sodnikov do 25. avgusta ne doseglo nobenega pozitivnega izida, ponovno proučilo na zasedanju sveta Društva narodov v septembru. Glede na to kaže vse, da bo takratno zasedanje zelo kratko in da bo obsegalo morda samo uradno odprtostno sejo in nekaj dni pozneje zaključno sejo. V nasledku med obema sejmama bi navzoči zastopniki vlad skušali najti v neposrednih pogajanjih primerno rešitev.

Pariz, 29. julija. »Echo de Paris« prešoja situacijo takole: 31. julija bo svet Društva narodov končno določil meje pristojnosti

Izjava abesinskega cesarja

Abesinija si ne da vsiliti tuje civilizacije — Morebitna vojna bi slabo končala za Italijo — Bolezni decimirajo italijanske čete

Pariz, 29. julija. AA. »Paris Soir« je objavil intervju, ki ga je dovolil njegovemu poročevalcu abesinski cesar Haile Selasie. Med drugim je cesar dejal: Nesporna resnica je, da je Abesinija v marsičem še neprosvetljena država. Toda prosvete ni mogoče širiti brutalno in z vsiljevanjem tuje civilizacije, marveč le po lastni iniciativi in postopoma. Če bi kakak tuja sila z nasiljem skušala civilizirati Abesinijo, bi to lahko postalo usodno ne le za Abesince, marveč tu-

di zanje. V nobenem primeru pa Abesinija ne bo prostovoljno sprejela tuje civilizacije. Glede na vojno nevarnost je cesar izrazil prepričanje, da bi se vojna končala nepopolno za Italijo. Italijanska vojska v Eritreji in Somaliji je že zelo oslabiljena zaradi vseh mogočih boleznih. Praznine v italijanskih vrstah dopolnjujejo z domačimi vojaki, o katerih lojalnosti pa je treba vsekakor dvomiti, ker ni verjetno, da se bodo radi borili proti svojim abesinskim rojakom.

stražili pomole ob katerih so zasidrane te ladje.

Inozemski novinarji v Argentini pod kontrolo

Buenos Aires, 29. julija. AA. Zaradi tendencioznih poročil v tujih listih o poslednjih dogodkih v argentinskem senatu je vlada izdala uredbu o kontroli inozemskih poročevalskih službah. Proti tej uredbi se je takoj uprla organizacija inozemskih poročevalcev, ki je poslala včeraj svojo delegacijo predsedniku republike generalu Hugu, ter ga prosila, naj se zavzame za ukinitve uredbe, ker je protistavna.

Ameriški židje zahtevajo zaščito za nemške rojake

Washington, 29. julija. AA. Osrednji odbor kongresa ameriških židov je izročil državnemu podtajniku za zunanje zadeve Philippsu spomenico, v kateri zahteva, naj vlada Zedinjenih držav zaščiti ameriške državljane, ki jih proganjajo nemške oblasti, ker so židje.

Washington, 29. julija. AA. Osrednji odbor kongresa ameriških židov je izročil državnemu podtajniku za zunanje zadeve Philippsu spomenico, v kateri zahteva, naj vlada Zedinjenih držav zaščiti ameriške državljane, ki jih proganjajo nemške oblasti, ker so židje.

Po Mariboru sem in tja

Nad 100.000 Din za rekonvalescentne delavce

Nad 100.000 Din dohodkov je v svojem prometu dosegla Stanica za socialno skrb rekonvalescentnih delavcev v Mariboru v drugem letu svojega obstoja. Ta dobra in plemenita socialna zamisel se je po uvidenosti nekaterih mariborskih veleindustrijskih in poštvovalnosti njihovih uslužbenecov, razmeroma ugodno razvila in dala podlago za nadaljnji razvoj institucije. Stanica izvaja skrb nad bivšim zavarovancem OUZO (Trg. bol. blag. in »Mer-kura«) in jih pristopi na pomoč v najbolj kritičnem času, ko jim socialno zavarovanje odreče nadaljnjo podporo, ker so iz-črpali najdaljšo z zakonom dovoljeno pod-porno dobo. Takim rekonvalescentom ozir. pravim invalidom omogoča ta usta-nova nadaljnji obetost in jih vzdržuje s podporami v naravi do okrevanja. a na žalost čestokrat tudi do groba. Zato se kuratorji Stanice v imenu prizadetih, ki so in še uživajo podpore stanice, najskre-pneje zahvaljuje ustanoviteljem te do-brodne institucije in sicer: tvrdki Doktor in drug in tvrdki Mutter in drug, zlasti gospodoma J. Mutter in drug ter Karol Fischer-ju, ravnatelju tvrdke Doktor in drug, dalje bivši tvrdki Ambro-zin & Saboty, tvrdki Drago Roglič-u, To-varni za dušik v Rušah, tovarni Viljem

Freund, »Zlatoreg«, »Mirna« — Zlatokar, Ludovik Franc & sin, Benčina in drug. — »Unione« društvo, — Delavski zbornik, veletrgovina Pinter & Lenart, in tvrdki Swaty Franca. Bnaka zahvala gre se-veda tudi uslužbencom zgoraj navedenih podjetij, ki so pri ustanovitvi sodelovali. Pozneje pa so pristopila še sledeča pod-jetja z uslužbeni in sicer: b. Tovarna Bra-un Ivana, Stanko Brena, tvrdka Belersdorf & Comp., kavarna »Central« ga. Sticker, primarij dr. Černič Mirko, brivski salon Stefan Dobaj, Elektrarna Fala, A. Fel-ertag, pekarna, g. Gusel Adalbert, mest-ni stavbenik g. Rudolf Kiffman, veleindus-trijalec Avgust Löschnigg pri sv. Lovren-cu, Mestna občina Maribor, Mestna podjetja, lekarnar Minarek Franca, Mestek Franca, Mirakić Adolf, Meinel & Herold, tapetnik Franca Novak, Nabavljatna zdru-ga državnih nameštencev, Opekarna Lej-terperk, Preac I. Posojilnica Maribor, Puhar Maks, Preiser Karol, Puhar Srečko, Spes Franca, Scherbaum Karol, Trpin J. »Transport«, Welzel Vilko, Paš Stefan, Pils Vincenc, Roemer Marko, Racek Jožep, Sa-wost Viktor, Weller Franca. — Želeži bi bilo, da bi tudi ostale tovarne čimprej pristopile.

delkov, katerih je vsek dan nekaj, pa tudi drugih prijav ne manjka. Tako je bil ovaden 24 letni delavec Alojz Globoknik, ki je na Lutranskem vrhu ukradel posestni-ko penje čebel ter jih prodajal naprej — a mehan denar; 46 letni hlapec Anton Go-rišek pa je ukradel svojemu gospodarju na Lokavici razne obleke in perila. Omenjeni hlapec pa je tudi drugim posestnikom v isti vasi odnesel razne predmete, posebno je imel na »pik« obleke, ki jih je potem

GRAJSKI KINO. Do vključno torka vele-film

»KAZANOVA 20. STOLETJA«
V glavni vlogi Maks Baer, šampion med boksaarji. Primo Carnera, njegov tekmo-c. Film je v nemškem jeziku. Pride velefilm »NANA«, po romanu Emila Zola. Globo-ko znižane cene!

mešterjem prodajal. Pri nekem posestniku v Ravni pa je celo vlonil ter odnesel sla-nine in denarja v vrednosti nad 3000 Din. Orožniki so prijavi oblastem tudi štiri ta-rove, ki so ponorč izkopali krompir ter so bili pri tem zasačeni. So to večinoma ra-vnejši ljudje, predvsem vinčarji in delavci. V Kamnici je nekta gostilničarka ponujala drugemu gostilničarju nekaj kilogramov posrvi po 10 Din za kg. in to v trenutku, ko sta sedela v gostilniški sobi zaupnika ribolova okoliških potokov. Ko sta se za-ni-mala odhod so zlehtne ribe, sta zvedela, da jim nekdo »pomaga« pri izvajanju ribiškega sporta. Seveda sta to takoj prijavi oborožni-kom in to temboj, ker je cena za posrvi 60 Din za kg. Gostilničarka Stava Kranj-čeva v Rušah je naznanila orožnikom, da je izginil z natekralno tudi izkupiček prejšnje-ga dne, in sicer okrog 800 Din, ki ga je ba-je natekralica od gostov kasirala. V La-koncih pa so neznan storilec vdrl v sta-novanje posestnika Ivana Pintariča ter mu odnesel razne obleke in zlatnino v vrednosti okrog 3600 Din. Tudi posestnik Anton Ba-je imel nezaheljen obisk. Nekdo mu je ukradel obleke in prekajeno meso, tako da ima Baer nad 2000 Din škoda.

—m. Ker sta slabo ravnala z rojenem so orožniki v Rušah ovadili državnemu to-žilstvu žel. delavca Riharda R. in njegovo ženo Marijo. Zakonca sta imela na hrani 9 letnega Antona Horvata, ki jima je že več-krat pobegnil, ker ba-je slebo ravnajo ž njim. Tudi sosedje so potrdili izpoved fant-ka, tako da se bosta morala Rihard in Ma-rija R. zagovarjati pred sodiščem.

—m. »A usmiljenja«. Tezenski orožniki so prišli na sled neki ženski, ki je v oko-lič Maribora odpravljala raznim ženskam leseni plod. Pri zaslišanju je brezvestna ženska izpovedala, da to ni delala obrtoma, marveč samo iz »usmiljenja«, kljub temu pa je vsakokrat zahtevala po 100 Din.

—m. Eni se koplejo, drugi krajejo. Trgo-vinski pomočnik Vladimir Orel iz Poljčan se je kopal v Dravinji. Na bregu je pustil obleko, v kateri je imel denarnico. Ko je čez nekaj časa stopil iz vode in se naterna-val obleci, je ugotovil, da mu je nekdo izmaknil denarnico, v kateri je imel okrog 500 Din.

Kaj pa šolska poslopja?

Prejeli smo s prošnjo za objavo: V četr-tek 25. t.m. smo brali v časopisih, da se bo do morale dati družine, ki sprejemajo dija-ke na stanovanje, preiskati na proti-tuber-kuoznem dispanzerju, kjer bodo ogotovili, če kdo izmed teh družinskih članov boleha na odprti tuberkulozi. Kdaj se pa bodo preiskala šolska poslopja, kjer se skrbno go-

jijo bolezenske kaži? Lani za dnemom, leto za letom, ob pouka prostih dnevih maj-nih in velikih počitnicah, vedno boš tam videl vsa okna skoraj »hermetično« zaprta za njimi se pa varuje tisti smrdljivi, oku-ženi, nezdruvi šolski zrak. Uboga mladina! Na eni strani ti skrbno prekuhanjo kozarec, iz katerega boš pila, da ne bi se okužila, na drugi ti stoji pripravljena kupica strupa!

Slovo čl. konzula inž. Ševčika

—Preteklo soboto zvečer je bil pri »Or-ku« poslovilni večer, ki ga je priredila Ju-goslovansko-čehoslovanska liga v Maribo-ru na čast konzulu čehoslovanske repu-blike v Ljubljani g. inž. Ševčnika, ki je po let deloval med Slovenci in ki odhaja se-daj na svoje novo službeno mesto v Pra-gu. Večera so se udeležili predstavniki skoraj vseh nacionalnih, kulturnih in go-spodarskih organizacij, posebno močna pa je bila zastopana mariborska čehska ko-lonijah. V imenu Jdige je pozdravil dra-gega gosta minister v. p. dr. V. Kunkovec, ki je v svojem govoru zlasti poudarjal vlogo in uspešno delovanje inž. Ševčika med Slovenci. V imenu mariborske me-šne občine je spregovoril podžupan g. Go-lonh, ki je podčrtaval prijateljstvo med našo državo in ČSR, ki traja že stoletja. Konzula so še pozdravili g. Ferdo Pinter v imenu našega trgovstva, prof. dr. A. Dolar, inž. Pivko, stolni kanonik, dr. Mirt in odvratnik dr. Rapotec. Vsem se je za-irvali v toplih besedah g. inž. Ševčik, ki se je zahvalil za ta lep večer, ki je bil zelo animiran in nepriljen. Večraj dopoldne ob 10. je g. inž. Ševčik napravil oficijel-ni poslovilni obisk pri mestni občini, kjer ga je sprejel podžupan g. Golonh. Ob 11 se je g. konzul odpeljal s svojo soprogo v Pra-gu.

Iz Celja

—Vojni minister general Peter Živković je prišel večraj dopoldne z avtomobilom iz Rogaske Slatine zopet v Celje in se ude-ležal v pravoslavni cerkvi sv. Save. Umeš-je-nja celjskega protijereja o. Manojla Čučica, ki ga je izvršil zagrebški metropolit Doštet.

—Člani Vodniške družbe naj po možnosti takoj poravnajo letošnje članarino v tujsko prometni pisarni pri kolodvoru. S tem prihranijo nepotrežno zakasnitost v dostavi društvenih knjig.

—Regulacija Sušnice na osemju okoliške občine se prične zopet prihodnji teden. V mestnem območju regulirajo zdaj Sušnico od mostu pri Glaziji do konca Iparčeve ulice.

—Salezijanski mladinski dom namerava graditi salezijanska družba v bližini West-nove tovarne v Gaberju.

—Napad s kolum. V Hrastški pri Dramljah je neki moški napadel 3letno dminarjevo ženo Marijo Prevolnikovo in jo s kolum poškoval na četu. Prevolnikova se zdravi v bolnici.

—V celjski bolnici so umrle v petek 68-letna prežutkarica Ana Kosova iz Trnovci pri Celju, v soboto pa 37letna žena jeti-škega paznika Josipina Makova iz Celja in 10letna Marija Skorjančeva, hčerka tesarja iz Ostrožnega pri Celju.

—Nedeljski nogomet. Večraj popoldne so celjski Atletiki na igrišču pri Skalni kleti v kvartirski tekmi premagali krški SK v razmerju 12:0 (5:0). Atletiki so bili v vsakem pogledu boljši in so ves čas prevla-đovali. Gostje so igrali sicer poštvovalno, a brez sistema. Tekma ni bila posebno za-nimiva. Sodil je g. Veblo objektivno. Dopol-dne je SK Hrastnik v prijateljski tekmi pre-magal SK Jugoslavijo v razmerju 2:1 (0:1).

V predtekmi je rezerva Jugoslavije pre-magala rezervo Atletikov z 2:1. Na Glaziji je mladina SK Celja popoldne premagala mla-dino ASK Primorja iz Ljubljane v razmerju

4:2 (1:0). V predtekmi je II. mladina Ju-goslavije premagala II. mladino SK Celja v razmerju 3:2.

Iz Laškega

—Avtomobilisti, pozor! Zaradi cestno-gradbenih del na banovinski cesti Trbovlje-Marija Reka bo ta cesta v odseku Marija Reka—prelaz nad Podmejo od 1. avgusta do 30. septembra zaprta. V tem času bo v ome-njenem odseku onemogočen prehod za avto-mobile ter težke vozove.

—Nov grob. Nenadne smrti je umrl v sredo tukajšnji posestnik in pekovski moj-ster g. Friderik Vrvod. Pokojnik je bil star šele 47 let in svoj čas prijeten družabnik ter vnet član zelene bratovščine. Zadnje čase pa se ga je pričela lotevati melanholija ter se je družbi sploh odtegnil.

—Tujski promet v Laškem je letos prav zadovoljiv, doslej smo imeli že 192 posest-nikov. Od teh je 168 Jugoslovenov, 12 Av-strijev, 5 Čehov, 5 Nemcev, 1 Italijan ter 1 Američan. Radiokativni vrelci in lepota kraja privabljajo od leta do leta več leto-višarjev v Laško. Živahno vrvenje v večer-nih urah po mestni in Masarykovi pro-meni, godba in tajinstveno žuborenje Savi-nje ustvarjajo idilo, za katero bi nas lahko zavidala tudi večja mesta.

Sokol

—o Sokolsko društvo Maribor H. Pod-brežje ima na Pobrežju v Sokolski ulici blizu Drave svoje lepo letno telovadišče. Že zgodaj v pomlad se začne tam živahno vrvenje. Telovadil in telovadike vseh od-letkov se zbirajo tam ob redni in prosto-voljni telovadbi, da z vztrajnim delom kre-pijo svoje telo in duha. Marsikateri izmed telovadcev je ves dan opravljal težka te-lezna dela, a kljub temu ga vidiš zvečer, kako telesa, skake, meče, telovadi itd. — Dne 4. avgusta t. l. bo na naše telovadi, kje izpremenilo svoje običajno lice. Izpre-menilo se bo v lep senčen vrt, ki bo s svo-jo znano gostoljubnostjo privabil naše dru-ga, sestre, znance in prijatelje ter jim nu-dil primernega razvedrila s plesom, godbo, zabavnim programom in vsem najboljšim za četo in tek. Toraj na svidenje dne 4. avgusta ob 16. uri na našem »letnem« na Pobrežju. — Zdravo!

Mariborski sport

Krasen uspeh SK Železni-čarja v Sisku

SK Železničar je večraj gostoval v Sisku, kjer je porazil tamošnjega Prevala SK. Slavi-jo z rezultatom 7:1 (2:1).

Sportni dan v Laškem

Sportni klub »Laško« priredi v nedeljo dne 4. avgusta t. l. svoj VI. sportni dan z naslednjim sporedom: Dopoldne: Prodaja cvetlic; ob 11. — šaletni tek po me-štu 4 x 100 m, ob 11.15 — tek na 1600 m; ob 11.30 — kolesarska polzeva dirka po me-štu, od 11 do 12. pa promena koncert na cilju na Savinjskem trgu.

Popoldne: ob 15. — revanžna šaljiva no-gometna tekma med »himičji in »debul-lic, ob 16. pa nogometna tekma med Tr-govačkim sportnim klubom in Laškem.

Po tekah razdelitev daril tekmovalcem, nato prosta zabava na »Lavi« z zelo pestrim sporedom. V kopalnici dan popust s pri-reditveno vstopnico. — Društva v okolič-naj ta dan ne prireajo sličen prireditvev.

Kupujte domače blago!

SOBO IN KUHNJO

prazno, oddam. Primorska uli-ca 10, Maribor. Istotam sprej-mem samca v oskrbo. 3294

OPREMLJENO SOBICO

takoj oddam gospodu. Kozar, Maribor, Meljska cesta 13. 3295

ODDAM STANOVANJE

Maribor, Tvorniška 24. 3293

Dvosobno stanovanje s ko-palnico in priključkami oddam, Maribor, Vrbanova ulica 61. 3270

GOSPODA

enega ali dva, sprejemem v u-skrbo. Jože — Vošnjakova uli-ca 19/II. 3297

Unserirajte v Večerniku!

MALI OGLASI

POUK

Gospodična lišče za takoj-pouk v slovenski steno-grafiji (zelo moč) s perfektnim znanjem. Naslov v pravi »Večernika«. 3265

STANOVANJA

ZRAČNO SOBO,

veliko, solčno, oddam. Naslov v pravi »Večernika«. 3296

MARIJ SKALAN ROMAN Sida Silanova

»Tudi jaz se branim teh globlin.«
»Pa te vendarle vlečejo vase, Vidiš, od tod ta kaos, ta boj med sreč in raz-umom.«
»A kaj naj storim?«
»Če je tako, potem pojdi na dno. Življenje te bo že samo spet posta-vilo na površino, ako bo potrebno. Ako pa ne bo, tem bolje. Doživeš bomo tudi v četrtem desetletju dvajsetega stoletja vsaj eno resnično ljubezen.«
Sida zopet ni mogla spati. Doživljajai dneva in večera so se podili mimo njene-ga spomina kakor projekcija divjega filma po platnu. A čutila je le eno, da se bo naposled vendarle morala vdati čustvom in se prepustiti valovom uso-de, da jo odnesejo kamor ji je določeno, v tiho pristanišče ali v viharje širokega oceana.
Zjutraj je pa bila vedrejša.
»Saj sem vse neumn«, si je dejala. Doživljam ljubezen, pa se držim kakor da bi hotela meriti čustva na mere ali tehtati na kilograme. Življenje je treba živeti.«
Ta sklep ji je postal odločitev in lju-bezen svedo njo in zbiravnikom je šla da-lje svojo normalno razvojno pot. Ko se je naposled morala danica vrniti v Ma-ribor, je postalo njeno življenje še bolj navadno na dr. Frangeža. Izpolnjeval ji je vse nuzni, da je sramota celo

obiske pri Kasjakovih in Wellakovih. To je bilo na Hrušici še večje potrdilo, da so se med ponosno Sido Silanovo in domišljavim dr. Danilom Frangežom spletile srčne vezi. Že to samo je zado-stovalo, da je Jasna dosti lažje pogre-šala Sido družbo.

VI.

Jeseni se Sida ni vrnila v šolo. Lju-bezen, ki jo je vso premagala, jo je priklapala na dom in zbiravnik. Oče je bil s tem brez besed zadovoljen. Niti vprašal je ni, kako se je odločila. Sicer se je pa tudi vedno manj brigal za njo in njeno življenje. Odhajal je čisto z doma, in ko se je vračala, je bil molčeč in slabo volje. V njegov prejšnji vni-ponosni obraz so se vdobile ostre za-reze. Lasje so mu naglo siveli; staral se je vidno. Delo v gozdovih in na ža-gah je zamiralo. Velikta skladišča lesa so sivela. Lesna trgovina je skoraj po-polnoma zastala. Po Pohorju in Drav-ski dolini je utihnila prejšnja živa ter vesela pesem selke in žag. Razpisno blagostanje se je umikalo vedno večji skromnosti in varčevanju. Na bližni konjunkturi bogatih povojnih let kot na tekočem pesku lahkomiselno zgrajena lesna podjetja so se podirala druga za drugim. Može, ki so bili prej mogoc-

niki in so razmetavali z milijoni kakor z malenkostjo, so postajali gospodarske ničje. Nekateri so vsaj na zunan je va-rovali svoj videz, drugi pa tudi tega niso mogli več. Iz velikih trgovcev in industrijscev so postali skromni prekup-čevalci, manipulatorji ali celo potniki. Stari, močno zasikrani so pa samo živo-tarji, živeli od kopnečih prejšnjih do-bitkov in s strahom gledali v bodo-čnost. Kriza denarnih zavodov z more-toriji jim je pa naposled zaprla še zad-nje viro. Morali so ob lastnih vlogah najemati posojila celo za najnujnejše, češče izdatke, a še teh niso mogli do-biti v zadostni meri.

Se hurje je zadela kriza male gozdne kmetije brez prihrankov. Pohorci, va-je-ni živeti samo od gozda, ki se jim je zdel vedno neusahljivi vir eksistence, so čutili spremembo vse težje kakor kmetje v Slovenskih goricah ali na Dravskem polju, ki jim vsaj za hrano ni bilo treba skrbeti. Najtežje je pa udarilo delavce lesnih podjetij, velikih in malih. Izpolnili so se besede hlapec Andreja, da bodo Pohorci hodili za vi-nikarje v Slovenske gorice. Hoditi bi, ko bi jih sprejemali. Majši so dreveli v mesta, zlasti v Maribor in se v stotinah borili za vsako, tudi najslabše plačano mesto industrijskega pomožnega de-lavca. Borzo dela so oblegale vedno večje množice lačnih in brezposelnih ljudi. Vratarji tekstilnih tovarn, ki so edine naraščale, so morali iskalec dela kor so vedeli in znali. Nekateri so kradli in skleparili, drugi beračili. Po

hišah so si podajali ključke iz roke v roko. Ker javna sredstva niso zadost-ovala, so se pričele ustanovljati pomož-ne akcije z bednostnimi fondji. Brezpo-selnosti in bedi je sledila tika za petami demoralizacija.

V času, ko bi morale po gozdovih najbolj peti sekire in bi morale biti žage v polnem obratu, je Josip Silan odpustil še zadnje delavce. Nekdanja vesela in ponosna pesem dela je utih-nila popolnoma. Silanovina je postala tiha in pusta. Dvigala se je iznad dreve le še kot začaran grad pravljic-ne Trnjajke.

Vsa v svojo mlado ljubezen zasa-njana Sida je to tišino komaj dojemala in ker oče o gospodarstvu z njo nikoli ni govoril, tudi njegove zaskrbljenosti in staranja ni razumela. Krizo je sedaj videla, saj je čepela kakor gladna zver nad vso Hrušnico in Silanovino ter gla-dala trde stene, a sama je še prav nič ni čutila. Še vedno je mislila, da je to nekaj, kar nje ne more dočeti. Bila je v svojem prepričanju še vedno Sida Si-lanova, hči milijonarja, hči nezlojli-vega magnata.

starosti okoli sedemdesetih let, drugi, doban in vitek elegant, jih je pa moral imeti kvečjemu pet in trideset. Oba sta se presojajoče ozirala po poslopjih in na-pravah in se nato pozdravila s Silanom, ki jima je nenavadno uslužno prihitel nasproti ter ju nato odpejal v svojo de-lovno sobo.

»Kdo sta in kaj hočeta?« je radoved-no pomislila Sida, saj v zadnjem času, odkar so žage počivale in je bilo trgo-vine konec, tujih obiskov na Silanovini sploh ni bilo več. »Lesna trgovina?« je ugibala in ni mogla vzdržati. Odhite-la je na dvorišče in ogovorila šoferja:

»Kdo sta gospoda, ki ste ju pripe-ljali?«

»Tovarnar Adolf Rogan in njegov sin Ervin.«

»Iz Maribora?«

»Tovarnar Rogan? Čisto nezna-no ime.«

»Prisilela sta se v Maribor šele letos spomladi in zgradila veliko tekstilno tovarno, ki je komaj te dni pričela obratovati.«

Po dolgem pogovoru v pisarni je Si-lan odpeljal Adolfa in Ervina Rogana na žago in v skladišča. Potem sta si ogledala še druge naprave ter ostala tudi na kosilu. Sida, ki ji je oče pred kosilom predstavil oba tuja, je bila silno radovedna, čemu sta prišla in kaj naj pomeni njun obisk, zato je skrbno pazila na vsako njuno in očetovo be-sedo, toda govorili so le o splošnih vprašanjih in se niti dotaknili niso dru-gih zadev.

DNEVNE VESTI

— Banovinski odbor za strokovne nadaljevalne šole v dravski banovini, ki mora priložiti čim prej z delom, je sestavljen z uredbo banske uprave takole: predsednik po položaju inspektor strokovnih šol Mihajlo Presel, člani, predstavniki banovinskega sveta Rudolf Prepeluh in Ivan Tavčar, predstavniki strokovnega šolstva direktor Trgovske akademije dr. Karel Pirjevec, ter profesorja Tehnične srednje šole Ivan Znidaršič in ing. Viktor Turnšek, predstavniki Zbornice za TOI njen predsednik Josip Rebec, zbornični svetnik in. Ciril Pavlin in zbornični tajnik dr. Ivan Pless, predstavniki Delavske zbornice strokovni tajnik Alojzij Leskovšek, Vladimir Kravos in Joško Rozman.

— Bolgarski vinogradniki v Jugoslaviji. Bolgarska vinogradična zveza priredi ekskurzijo v našo državo, kamor prišle 30 njenih članov, da se seznanijo z našim vinogradništvom. Bolgarskim vinogradnikom se pridružijo tudi člani jugoslavinskega Saveza za Beograd, da si skupno ogledajo naše vinograde in vinogradniške naprave. Bolgarski vinogradniki se pripeljejo v Jugoslavijo prve dni avgusta.

— 53.000.000 za ureditev cest okrog Zagreba. Iz milijarde za javna dela se bo porabilo 23.000.000 za ureditev cest okrog Zagreba. Najprej bo urejena cesta Zagreb-Podensud, za kar se bo porabilo 8.000.000 Din. Ceste bodo deloma asfaltirane, deloma pa tlakovane s kockami. Na cesti Zagreb-Podensud so se dela že pričela.

— Obrtniška mala antanta. Na pobudo rumunske delavske zbornice bo sklican letos kongres obrtnikov balkanskih držav, ki naj bi pokrenil najširšo akcijo za zbližanje obrtnikov Male antante in drugih balkanskih držav. Na kongresu se bo razpravljalo tudi o ustanovitvi obrtniške male antante.

— Pecenji sardale. Na ribarnico v Splitu so prinesli v soboto ribiči okrog 2.000 kg. rib, največ sardel. Prodali so pa zelo malo. Sardale so prodali po dinarju kilogram, pa jih kljub izredno nizki ceni niso mogli prodati.

ELITNI KINO MATICA
Tel. 21-24 Te. 21-24
Danes ob 4, 7 in 9 u.
premiera veselo filma
Teško je biti oče
Ludov. Ulrich, Richard Romanovsky
Smeh zabava, petje

— Petrovaradin se hoče odepiti od Norvega Sada. Znan trdnjava Petrovaradin s krajem istega imena na levi strani Dunava je bila leta 1931 priključena Novemu Sadu. Pravi razlogi priključitve se zdaj niso povsem jasni. Prebivalci Petrovaradina so zbrali že 700 podpisov za odepitev od Norvega Sada in svojo akcijo še nadaljujejo. Petrovaradin loči od Norvega Sada samo most čez Dunav.

— Bivši bolgarski minister v Splitu. V petek zvečer se je pripeljal s parnikom iz Dubrovnika v Split bivši bolgarski poljedelski minister v Vladi Samsulijevskega Aleksander Kristov. — Obovi, ki je bil interniran skupno z dopisnikom Manchester Guardiana Halmajerjem, iz Splita se je odpravil preko Zagreba v Beograd.

— Nemški turisti v Hrvaškem Primorju. V soboto so prišlele z avtobusom iz Nemčije tri skupine nemških letovljarjev, ki so se ustavili v Crkvenici. Z avtobusom je prišlo 40 na Sušak, 45 potnikov letovljarjev.

— Iz Suškega lisa. — Službeni list kr. banske uprave dravske banovine št. 60 z dne 27. t. m. objavlja uredbo o prenehanju delovanja občine Sedlarjevo, imenovanje članov v banovinski odbor za strokovne nadaljevalne šole, razglas o programu javnih del v dravski banovini in razne objave banske uprave o pobiranju občinskih trošarin.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo toplo, možnost neviht. Večera je znala najvišja temperatura v Skoplju 34, v Splitu 32, v Zagrebu 31, v Beogradu 30, v Ljubljani 30,5, v Rogoški Slatini 29, v Mariboru 28. Dovi je kazal barometer v Ljubljani 758,7, temperatura je znašala 18.

Iz Ljubljane

— Lj. Pometanje cest in ulic. Ze večkrat smo slišali iz občinskih priporočil, da nastopijo cestni pometači z mešljami jutraj, ko ljudje že hite po opravih, ko se okna že odpirajo, da bi prišel v stanovanja svež zrak. Ulice in ceste bi bilo treba pometati navsezgodaj, ko so še prazne, da bi ljudem ne bilo treba požirati prahu, ki ga imamo itak že dan več kot preveč. Tako ti pa prave cestni pometači pod nos, ko greš v službo, ali na kratak jutranji izprehod, če si kolikšni znojčar. V tem času razvažajo tudi mlekarice mleko po mestu in tako doživljamo prah v stanovanja še z mlekom. Naj bi občinska uprava končno odredila, da vsaj v času najhujše vročine in prahu. Letos nam škropilni avtomobil itak niso posebej naklonjeni, ker so se morali preseliti v Belo Krajino. Naj se nas torej usmili, da mu je violina v rokah dobro znana. So.

— Lj. Najmlajši violinist Edo Pečarič je nastopil v soboto zvečer na vrtu restavracije "Union", večerji proti večeru pa v hotelu Bellevue. Šestletni deček kot violinski virtuoz je seveda dovolj velika privlačnost, da opozori nase celo Ljubljane, ki se ne dajo tako lahko razgibati. Virtuoz pa mali Edo je daleč ni in pregodaj bi bilo seve nehati ali sploh kdaj bo. Sicer so mu napravili mnogo pretežak program. Bolje bi bilo, če bi bil poskusiti z lažjimi skladbami. Pečarič se pozna, da se mora mnogo učiti, da mu je violina v rokah dobro znana. So.

Zvočni kino Ideal
Danes ob 4, 7, in 9 zvečer
Na večji film vseh časov
ATLANTIC
Vstopnina 4.50, 6.50 in 10 Din.

veda tu pa tam mu izpade kaj iz not, kar je pa razumljivo, saj je star komaj šest let in povrh še sirota. Dobri ljudje so radi posegli v žep, da se je nabralo nekaj denarja za ljubkega dečka, ki so bili zanj posebno navdušeni otroci.

— Lj. Hud karambol v Šiški. Na Celovški cesti v Šiški se je pripetila danes dopoldne hujša nesreča, katere žrtev je postal hlapec mesarja Dolničarja, odnosno njegov voz. Dolničarjev hlapec je privozil po Lepodvorski ulici in v diru zavil na Celovško cesto, ter zavozil naravnost v nasproti vozeči tramvajski voz. Mesarjev voz se je pri trčenju domala popolnoma razbil in je meso padlo po tleh. Hlapec je še pravočasno odskočil, vendar se je precej poobil. Sreča v nesreči je bila, da se je tudi konj odtrgal, zato se je ognil tramvajskemu vozu. Mesar Dolničar ima zaradi karambola čez 1000 Din škode.

— Lj. Včerajšnja nedelja je zvalila domala vse Ljubljane k vodi. Na vse zgodaj jutraj se so romale cele procesije na obrežja Save, na Ljubljani. V Mestni log do Melega grabna, v Bokavce do Gradščice, ponejpe pa z vlaki do Sore. Vsi bradavi vozi so bili včeraj živi ves dan. Družnice in družbe so se utaborile ob grmovjih ter kuhale in pekile da je bilo veselje. Solnce je včeraj žgalo ves dan in hladna kopel je dela dobro starim in mladim.

— Lj. Predpisi zgradarine za mesto Ljubljana za leto 1935 so razvidni tudi pri Društvu hišnih posestnikov. Salendrova 6, od 9. do 13. ure. — Moje doma radi stavke v tiskarni še ne moremo izdati. Društvo hišnih posestnikov v Ljubljani.

— Lj. Razne tatvine. V stanovanje šolskega sluga Maksa Ižanca na Colzovi cesti 5, se je splazil v soboto neznan potepuh in mu ukradel iz sohe tenorflav nov suknič, vreden 500 Din. Delavec Leopold Haider stanuje v Mestni lami, le včeraj zaspal v tramvajskem vozu. To priliko pa je hitro izrabil neznan žepar, ki mu je izmaknil 40 Din vredno srebrno uro Tesar France Husov z Viča je v soboto spravil pod nekim kozoleom na vozu par 350 Din vrednih škornjev. Odsel je za trenutek proč, kar pa le je izrabil spreten zmikav in izhulil s škornji.

— Lj. Subljev ulico in na Muzejski trg so zdaj popolnoma preuredili in čistiše do dora utrčili. Na trdnjo podlago so te dni nasuli ostrega kamenja, ki so ga še povajljali, zdaj pa bodo čistiše še zalili. Enako bodo popravili še nekatere ulice v tem delu mesta.

— Lj. Vlom v gostilno. Te dni ponoči je neznan storilec vlomil v lokal gostilničarke Frančiške Pirnatove na Grajski planoti. Neznane je v gostilni vse prebrskal ter ukradel slednjič iz kredence 900 komadov Zeta cigare in nekaj nad 50 Din gotovine. Gostilničarka je oškodovana za okrog 400 Din.

Zvočni kino Dvor
Telefon 27-30
Danes ob 4, 7, in 9 u.
VSEMU JE LJUBEZEN KRIVA
Vstopnina za parket 3.50 Din

Iz škofije Loke

— Prvi planinski pešadijski polk, ki ima svoj sedež v Škofji Loki, bo slavil v četrtek, 1. avgusta slavo kot spominski dan na svojo ustanovitve. Služba božja in rezanje kolača bo ob 11 v letnem taboru polka, letos na Rudnem polju. Popoldne bo tam vojska zabava. Domačin slavo je poveljnik polka, polkovnik g. Mihajlo Lukič.

— Za povzdiglo tujskega prometa. S strani prijateljev škofjeloških planin smo imeli priliko ponovno slišati, da bi bil obisk našega kraja nedvomno večji, če bi bile prometne zveze izletniškom prikladnejše. Nov korak v tem prizadevanju pomeni uvedba nove avto zveze s Poljansko dolino. Ob nedeljah in praznikih odhaja avto iz Zirov ob štirih jutraj, tako, da pride do turistovskega vinka že v Škofjo Loko, naker vozi takoj nazaj v dolino in je ob 7.40 zopet v Ziroh. Pripomočimo pa, da do etop na Bleas ni moglo.

— K polepšanju škofje Loke pripomorejo s svoje strani tudi dotični hišni posestniki, ki skrbijo, da so fasade njihovih stavb lepe. Ga. Albin Jeralov, kjer je znana škofjeloška restavracija pri Očetu, je svojo hišo docela obnovila. Velika adaptacijska dela teko v Homanovi hiši na Mestnem trgu. Ves kompleks stavbe proti Sv. Jakobu trga dobri novo lice. Ustavili so druga okna, predelali notranjost, podrti več sten in prezidali v prvem in drugem nadstropju lokale v stanovanjske prostore. Spodaj so zgradili dvoje garaž, svedo pa je dobila stavba, ki predstavlja Škofjo Loko njen srednjeveški stavbni lik, tudi na zunanje pogled. Počevski mojster Kročar je svojo hišo v Kapucinskiem predmestju čisto obnovil. Dozdajal so mu med drugim tudi verande. V tovarni Šušar so podrti staro kurilnico in vzidali novi kotel. Precej dela je dal tudi kapucinec, več metrov visok in debel zid, ki so ga morali temeljito popraviti, ker bi se bilo sicer zidovje posulo na glavno cesto v Želaznik. Mnogo pridnih rok je bilo tudi v Karlovcu, kjer so hiše na več krajih popravili in polepšali, z vrhov vred.

— Še o nesreči kolezarja. Prejeli smo glade na notico, objavljeno v Slovenskem Narodu 22. t. m. — V noči na petek dne 18. t. m. se je pešal ovrniski uslužbenec Vinko Ašbič s spodnjega trga čez most proti postaji. Na ovinka, ki je konca mostu pred Ruperjevo hišo, mu je po klancu privozel nasproti kleparski pomočnik Jožef Krajnc, kjer je prišlo do trčenja. Pri trčenju je vrgel Ašbič ob kanton, pri čemer je dobil težko poškodbo samo na glavi. Krajnc pa je odletel na asforno stran, vendar je dobil le malenkostne poškodbe. Najbrž je prišlo do karambola zato, ker sta oba vozila preveč po sredi ceste, prav gotovo pa je nesrečo krivo tudi to, da je Ašbič ovrnal razgled po cesti obok mostu. Kdo je nesrečo zakrivil, je težko ugotoviti, ker je Ašbič že vedno napol nezvesten.

Cigan ostane cigan

Ljubljana, 29. julija.
Na pokopališču v Dravljah je bil v petek jutraj zanimiv pogreb 70-letne ciganke Roze Nikoličeve, ki je četrtek zvečer nenadoma preminila.

Od sv. Jakoba ob Savi se je vozilo v četrtek na večer več ciginov proti smartnemu ob Savi, kjer so se nameravali ustaviti in zakuriti na travniku ob vodi ogranj. Okrog 21. pa so jih srečali na cesti orožniki, ki so ciganko tolpo ustavili. Zadrževali so od moških dokumente, v tistem trenutku so pa vsi štirje moški poskakali z voz in ugrabili v beg pred orožniki, nekam čez travnike. V naglici pa so moški sunili z voza tudi ciganko Rozo Nikoličevico, ki je padla kraj voza na tla in obležala. Tedaj so ženske zagnale velik vrišč in krič. Orožniki so odredili, da so ciganko naložili na voz, naker se je karavana jela pomikati dalje proti Ljubljani. Cigani so se ognili središča mesta in krenili čez polje proti šiški. Tamkaj so prišli nazaj k vozovom tudi pred orožniki pobegli moški, naker je ciganska tolpa prijavila na šišenski stražnici, da vozijo s seboj mrtvo ciganko. Cigani so na stražnici zgornjo pripovedali, da so jik orožniki v smartnem pretepli in Nikoličevico takorekto ubili. Policija je odredila, da so prepejali mrtvo Rozo Nikoličevico v mrtvašnico v Dravljah, naker je uvedla preiskavo.

V petek popoldne je policijski zdravnik dr. Lužar obduciral trupla Nikoličeve. Obdukcija je pokazala, da si je Nikoličeva pri padcu z voza, ki so ga povzročili pobegli cigan, zlomila v vratu vrtenice. Na trupu ni bilo nikadnih drugih poškodb, kar jasno dokazuje, da so si cigani, hoteč se osveliti orožnikom, izmislili, da so jih ti pretepli.

Mrtvo ciganko so v petek jutraj pokopali in so se pogreba udeležili vse ciganske ženske iz rodbine Nikoličev z otroki vred, ki tabore ob Večni poti. Pri pogrebu je bilo mnogo joka in stoka ter jadicovanja. Moških članov, pri pogrebu ni bilo, ker jih je policija popreje zaradi klevet aretirala. Obenem je prejela policija tudi prijavo, da je ciganska družina družina Nikoličev dne 18. t. m. vlomila v hišo posestnice Umanikove v Predosju pri Kranju ter ji odnesla za okrog 2000 Din obleke. Cigani so pred orožniki pobegnili svede zaradi tega, ker so imeli lokalno vest.

ŠAH
Po beograjskem turnirju

Prvi šahovski mojstrski turnir v Beogradu je bil v četrtek končan. Prinesel je prvo in drugo mesto Pircu in Kostiću, ki sta bila od vsega početka favorita. Odločitev je padla šele v zadnjem kolu.

Za turnir, ki se ga je udeležilo 16 šahistov in ki je trajal 20 dni, je bilo razpisanih 8 denarnih nagrad in sicer: 5000, 3000, 2000, 1500, 1000, 800, 500, in 300 Din. Prvo in drugo nagrado si delita z 11% točke Pirc in Kostić, ki prejmeta torej vsak po 400 Din. Vprašanje šampionata Jugoslavije bo odločil dvoboj med obema zmagovalcema, vendar termin še ni določen. Pirc in Kostić sta dosegla 76,66%. Tretjo nagrado 2000 Din si je prioblihi šibeniški mojster dr. Trifunović z 10% točke. Do zadnjega kola je ostal ne premagan, tu pa ga je v osebi Tota doletela usoda in je tako Pirc edini ostal brez poraza. Trifunović je dosegel 70%, 2500 Din in 4. in 5. mesto si delita mojstra König in Schreiber. Imata po 10 točk ali 66,66%. Šesto nagrado 800 Din je dobil amater Brdžić, ki je dosegel 9 točk in 60%. Prejel je naslov nacionalnega mojstra, ker je nasproti moštom dosegel ne samo zahtevanih 33, temveč celo 75%. Premagal je med drugim Kostića, Schreiberja, Tota in dr. Drezgo, z vsemi ostalimi mojstri pa je remiziral. Porazil ga je edino Pirc. Tot je dosegel 56,66% in 7. nagrado 500 Din.

Zadnjo nagrado si delita dr. Astaloš in Tomović, ki sta s 7% točke dosegla ravno 50%. Za simpatičnega sarajevskega profesorja je to vsekakor neuspeh, vendar je nastopil na turnirju bolan. Od ostalih nacionalnih mojstrov je dosegel dr. Drezga s 5% enajsto, Nedeljković s 5 dvajseto in triinajsto, dr. Kalabar pa s 3 točkami šestajsto mesto. Od amaterjev so se plasirali Petrović s 5 na dvajseto in trinajsto, Filipović s 4% na štirinajsto in Avričević s 4 točkami na pet najsto mesto. Amater Vuković je s 7 točkami zasledil 10. mesto. Dosegel je 46,66%, nasproti mojstrom pa nad 33% in se je s tem tudi postal nacionalni mojster.

Tabela nam kaže tudi zanimivo sliko, kako so igrali mojstri med seboj. Dosegli so: Pirc in Kostić 7%, Schreiber 7, dr. Trifunović 6%, König, dr. Astaloš in Tot 4%, Tomović 4, dr. Drezga 3% in dr. Kalabar 1%. Potemtakem bi turnirsko zmagovalca Pirc in Kostić tudi na turnirju samih mojstrov dosegla dobitve 1. in 2. mesta, tretji bi bil Schreiber, četrti pa dr. Trifunović.

Slovinci v Ameriki

Clovekanci ameriški dnevniki »Press« je priobčil 11. t. m. na prvi strani šnek o slovenskem sodniku Francu Lavšetu, ki ga prosijo, naj sprejme kandidature za ovelandnega župana. To je peš lepo priznanje ameriškega tiska Slovenom. Lavše je med Slovinci v Clevelandu zelo priljubljen, pa tudi Američani ga visoko cenijo in tako ni izključeno, da bi se zmagal pri volitvah in postal clevelandski župan.

V Rock Springu je sial nedavno že drugi pred poroko Slovinci Janez Parkelj zaradi uboja Menevza Običa. Na prvi ob razsodi je bil obsojen na došmrno jebo. Trdil je, da je Običa ustrelil v silobranu in pri drugi obsojeni so mnoge priče potrdile. Poroka ga je ponovno spoznala krivim ubojem, priporočila je pa sodnikom, naj ga sodijo miko. Parkelj je bil obsojen na 15 let jebe s pravico do pomilostitve po enem letu, če se bo v vidi lepo vedel.

Umrla so v Barbartonu Angela Ambrožič roj. Nočan, stara 42 let doma nekeje od Ribnice, v Clevelandu Janez Olončar star 75 let, doma iz Metke, fara Bloke, Jože Kosljič star 50 let, doma iz Ribnice pri Z-

PRI ZAPRTJU IN MOTNJAH V PREBAVI

vzeti jutraj na prazen želodec čašo

prirodne **Franz Josefove** grenčice
Registrirano od ministrstva za soc. politiko in nar. zdravje št. br. 15.485 od 25. V. 1935

Zemlerku in Rozalija Znidaršič roj. Eršte, stara 24 let, v West Frankfortu Helena Smolča, stara 49 let, doma iz Lancovega pri Radovljici. V Chicagu Janez Behin, star 54 let in v Evelethu Barbara Lovšin, rojena Kaprol, stara 72 let, doma iz Ribnice.

Časi se izpreminjajo
— Zakaj pa nisi vzela tega inženjerja že pred desetimi leti, saj je že takrat lasil za teboj?
Srečna nevesta: Saj bi ga bila vzela, pa se mi je zdel prestar.

Ali so nekateri organi odveč?

Nepotrebnih organov v človeškem telesu najbrž sploh ni

Nekateri organi v človeškem telesu veljajo za nepotrebne, če se ne za škodljive. To bi pa nasprotovale trditvi, da je narava praktična, da dela vse smoteno. Toda zdaj smo že tako daleč, da se upamo trditi, da tudi narava marsikaj šele preizkuša. Tako zvani nepotrebni organi bi torej ne bili proti naravi. Tudi ne moremo reči, da so bili že od nekdaj odveč, če zdaj niso potrebni našemu telesu. Podedovali smo jih od prednikov, ki so jim bili koristni. Z razvojem je pa prišel trenutek, ko jih nismo več potrebovali. Organ je kljub temu ostal, samo da je okrnjen. Po zakonu o dednosti ostal, po zakonu o naravni selekciji je pa okrnil.

Vprašanje je pa, ali so organi, ki jih smatramo za nepotrebne, res nepotrebni. Vzemimo za primer bezgavke. Čim se je zazdelo, da so človeku samo v napotje, so jim začeli zdravniki neusmiljeno izrezavati. Ljudje se takih operacij ne boje, saj ni videti nobenih slabih posledic. Zdjaj pa prihajajo zdravniki na to, da pozneje bezgavke človeku manjkajo. V Ameriki sodijo, da je potem človek nagnjen k nekaterim boleznim. Drugi strokovnjaki pa trdijo, da se dajo sicer bezgavke izrezati brez trenutnih zlih posledic, da pa to še ni dokaz, da bi bile odveč. Telo si potem pomaga drugače, nadomesti si bezgavke. Bezgavke imajo točno določeno nalogo, one izdelujejo bela krvna telesa, tisto krvno polje, ki preganja mikrobe. Zato imajo hudo jetični ljudje zelo najhne bezgavke, če jih sploh imajo.

Ali pa vzemimo slepič. Da se vnetje slepiča ne da odpraviti brez operacije, je jasno. Toda s tem še ni dokazano, da je slepič v človeškem telesu odveč. Nasprotno. Kakor bezgavke, tako je tudi slepič živo, ki izdeluje bela krvna telesa in zato mu pravijo nekateri želodčna bezgavka. Če varujejo bezgavke goitanec, kdove, ali ne varuje slepič prebavnih organov? Fiziolog

Sovjetski Don Juan

V Moskvi je bil obsojen te dni na 10 let jebe ravnatelj Inturista Mešin. Državni tožilec je dvignil proti njemu obtožbo zaradi posilstva podrejenih uslužbenk, nevarnih groženj, podkupovanja in razuzdane življenja. Njegov življenjski v obliki izpovedi zaslišanih prič je pokazal obtožbeno dvojno življenje v vsej goloti. V uradu je bil zagrit komunist in strog predstojnik, doma pa neugan erotik, infelator dvih orgij. Večkrat je povabil k sebi podrejene uradnike in udati so se mu morali bodosi pod grožnjo, da bodo sicer odpušeni, ali pa jim je obetal povišanje. Njegovih žrtev je blizu 100. V zapisniku so našli 806 telefonskih števil žensk, ki se je z njimi Mešin zabaval po svojem trudapolnem delu.

Mešin je bil tip sovjetskega karjerista. Do boljševiškega prevrata se je pisal Sarkis Galustov, po padu carizma pa Georgij Mešin. Galustov je bil namreč leta 1907 zaradi umora poslan v Sibirijo, od koder se je čez 6 let vrnil.

V Astrahanu je vlomil in pobegnil na Kavkaz, kjer je l. 1916 sakrivil veliko poverbo državnega denarja. Kazni je ušel tako, da je ukradel dokumente šoferja Mešina in živel pod njegovim imenom. Povsod se je hvalil, kako neustrašen revolucionar je in koliko zaslug si je pridobil za revolucijo. Sovjeti so videli v njem junaka. Tako je hitro napredoval, dokler ga ni doletela zaslužena kazen. Prijatelji in znanci so sicer vedeli za njegovo dvojno življenje, pa so se bili njegove osvete, če bi ga ovdali. Šele državni tožilec mu je stopil na prete in napravil njegovemu dvojnemu življenju konec.

Attilov grob najden?

Attilov grob že od nekdaj zanima arheologe. Madžarski arheologi so potrošili iz fonda za iskanje Attilovega groba mnogo denarja, da bi grob našli, pa je bilo vse njihovo prizadevanje zaman. Po nasvetu vedeževalcev naj bi bil Attila pokopan pod vodo, pod zemljo, v solčnih žarkih in v mesečini. Njegovi sinovi so si belili glave, kako storiti to, dokler ni Attilov sin Čaba poklical italijanskih kovinarjev, ki so izdelali krsto z Attilovo podobo na pokrovu naravne velikosti, ob straneh so bili pa razni prizori iz njegovih slavnih bitk. Potem so poklicali gotške umetnike, ki so izdelali srebrno krsto z Attilovim znakom na pokrovu, ob straneh pa z znaki 22 dežel, ki jim je vladal Attila, podaniki rimske države pa neso vrece z denarjem kot odkupnino Attilu. Končno so izdelali avarski kovančič železnega krsto, a na nji je bilo pa samo ime Attila. Attilovo truplo so položili v kršnem oblačilu v zlato krsto, kamor so spravili njegovo orožje. Mrlič je imel na

sebi vse dragulje, truplo so belisirali, da bi ostalo ohranjeno.

Zlato krsto so položili v srebrno, vrezali so pa napolnili z dragulji, potem so pa položili obe krsti v železno. Da bi nihče ne mogel Attilovega groba najti, so izdelali štiri železne krste, toda tri so bile napolnjene s kamenjem. S temi krstami so poslali vojske čete pod poveljstvom znamenitih vojskovodij na vse strani, da so jih na raznih krajih zakopali. Eno krsto so poslali na sever, drugo na jug, tretjo na vzhod, četrto na zapad. Attilov sin Čaba je uknal naj položijo to krsto pod vodo v zemljo, tam kjer se stekata dve reki. Po povratku je dal Čaba iz loka postreliti vse vojske in poveljnike, tako da niti sam ni vedel, kje je njegov oče pokopan.

Med vasema Prijekom in Turčanski Sv. Martin na Češkoslovaškem je nenaraven grič, se mu že na prvi pogled pozna, da je delo človeških rok. Na njem je pokopališče in tu so naleteli na zanimive izkopnine. Zdeli so na kovinast pokrov in inženjer Štepan, ki vodi delo, je prepričan, da je naletel na Attilov grob ali pa na grob enega izmed drugih slavnih vojskovodij. Tu se je nekaj izlivala reka Turec v Vah. Okolico so skrbno zastražili, dokler uradna komisija ne preišče izkopnin.

Radioprogram

Torek, 30. julija.

12.00: Razni kraji, razne pesmi (revija plošč); 13.00: čas, obvestila; 13.15: Razni kraji, razne pesmi (revija plošč); 14.00: vreme, spored, borza; 18.00: Otroški kotiček — Striček Matiček; 18.45: Pri palčkih in pri lutkah (plošče); 19.10: čas, poročila, spored, obvestila; 19.30: nacionalna ura; Vas in mesto, njih pomen in medsebojni odnos v raznih epohah (dr. Stojadinović iz Beograda); 20.00: Koncert ruskih skladb (zvaja pevski zbor glasbenega društva »Sloga«; dirigent Herbert Svetel, pri klavirju kapelnik Neffar — prenos iz glasbene dvorane v Dvoru); 21.00: Ruska orkestralna glasba (plošče); 21.30: čas, poročila, vreme; 22.00: Za zabavo in za ples (harmonika Carenne); 22.30: angleške plošče.

Sreda, 31. julija.

12.00: Fox na fox in tango vmes (pletna godba na ploščah); 12.45: poročila, vreme; 13.00: čas, obvestila; 13.15: Dober dan, Bog daj! Zdjaj prsi smo že nazaj! (radijski orkester); 14.00: vreme, spored, borza; 18.00: Nekaj kupletov na ploščah; 18.15: Nekaj okroglih za belijo voljo (radijski orkester); 18.50: pogovor s poslušalci; 19.10: čas, poročila, spored, obvestila; 19.30: nacionalna ura; Dijaške delovne sile (Vladislav Rodanović iz Zagreba); 20.00: koncert Monvovih iz Haydnovih skladb (simfonični koncert, nastop iz Solovjeva); 21.00: glasbeni koncert; 22.00: čas, vreme, poročila; 22.15: radijski orkester.

Ludvik Wolff:

59

BOGINJA DOBROTE

ROMAN

Japončev glas je govoril: Razmišljala je in razmišljala, dokler ji glava ni mogla već objeti misli velike svetovne bridkosti in razlata se je na kose.

Preiskal je svoje žepce in ves srečen je našel cevko s tabletami. Naglo jo je odmahnil, ugasnil duh in zavil v temi tablete. Začutil je, kako ga premaguje spazem, in pretegnil se je v prijetnem občutku, da je pripravljen. Rešitev je bila v smrti, ki jo je tako silno sovražila. Najvišji trenutak življenja je umiranje, ki se ga je on tako bal. Zda je prišla ta prijazna botra, pobožala mu je s hladnimi koščenimi rokami oči in ga nežno povabila s seboj.

Harland je spal.

V sivem jesenskem jutru je odprl speči oči, topo se je ozrl v strop, pokušil je dometi čudež svojega vstajenja od mrtvih, pa ni šlo.

Vstal je, se ozrl na prazno steklo cevko, opazil ves zbehan razbito glavo boginje Kvanon in nobene zveze ni mogel najti. Misli so mu uhajale in niso se dale povezati. Zdelo se je, da leži nad njim tenka plast spanja, ki je ni mogel prodreti.

Harland je postavil razbito Kvanon v omaro, vzel je iz kovčega vse stvari in željno je čakal zajtrka.

Lepo rejena usmiljenka ga je prijazno vprašala: Ste dobru spali, gospod Harland? Topo jo je gledal in molčal. Prišel je doktor Schöllhorn in vprašal po Harlandovem zdravju. Harland ga je debelo gledal in molčal. Ob desetih dopoldne sta prišla sodni svetnik Kannenberg in profesor Gotteswintner.

Sodni svetnik živahen mož nizke postave je stisnil Harlandu roko in dejal veselo: Kaj pa je to, Harland? Čudne reči slišim o vas. Na stara leta hočete zbojštiti svet. Mar ste Mesija? Nasmej se, da me je vse bolelo. Upam, da ste zda izlečeni, da vam ne roje več po glavi take misli. Vidite, to vodi, dragi prijatelj. Kdor hoče delati kaj pametnega, pride v norišnico. Umetnost! Če je ves svet nor, ne sme nihče igrati vloge pametnega.

Harland je molče gledal tega dobrodušnega, veseloga možica.

— Odgovorite vendar kaj, Harland. Jaz sem si zamislil stvar takole: Najprej prireditve doma foxtrov večer in povabite nanj vso to bando, ki ste jo postavili pod kap. Potem povabite doktorju Bintelu plačo in mu dovolite izdajati v usnje vezane knjige po osemdeset mark. Prepustite verižnikom, kaj spravijo v svoje knjižnice. Dalje naročite, naj tvoj nadaljujejo snemanje filma »Sapho«, svojemu gospodu sinku pa dovolite prispevke za tekoče stroške. Ko bo vse to storjeno, nam ne bo nihče več mogel pripovedovati, da v vaši glavi ni vse v redu.

— Zda pa pojdite, Harland, takoj bo vse urejeno. Obljubil sem gospodu profesorju, da bo zadeva mirno urejena.

Harland je topo zrl predse in molčal.

— Pokonci! Pokonci! je dejala lisičica, je zaklical sodni svetnik veselo, toda veselje mu ni šlo od srca.

— Rad bi ostal tu, — je dejal Harland kakor v spanju.

— Nikar ne delajte neumnosti, Harland.

— Rad bi ostal tu. Več nista mogla spraviti iz moža, ki je bil duševno otopel.

Ko je sodni svetnik čez pol ure s profesorjem Gotteswintrom zapustil sobo je dejal iskreno užalošen: Tega ne razumem, tega ne razumem.

— To je manija depresivne blaznosti, gospod sodni svetnik, — je odgovoril Gotteswintner s učenjaškim mirom.

Ker je popoldne sijalo sonce, so predlagali Harlandu, naj se gre malo izprehodi po parku. Prvič je zagledal druge prebivalce doma in začutil je nejasno grozo, ki je pa kmalu izginila. Kratka pot ga je utrudila, da je sedel na klopi, kamor je sijalo sonce. Sedel je tiho in mirno ter gledal pozorno, kako pada orumenelo listje z drevja, kako niha po zraku in se počasi spušta na tla.

Priletel, toda še zelo čil mož je pristopal mimo njega in nekaj zamrmral. Ko se je kmalu zopet vrnil, in zamrmral glasneje, je Harland grozeče zaklical: Okaderska Kvanon!

Stopajoči mož je prestrašeno zbežal.

— Kako čudne sanje, — je pomislil Harland.

V naslednjem trenutku je stopil k njemu lepo obleden mož izredno visoke postave. Obstal je pred njim, se razviral, potegnil iz žepa kocke in vprašal prijazno: Ali vas smem prositi, da bi igrali z menoj partijo fon hong.

— Okaderska Kvanon, — je odgovoril Harland, da bi pregnal to seno.

Oprostite, tega nisem vedel, je odgovoril prijazno gospod, ki je hotel igrati fon hong. In dostojanstveno je odšel.

KRČEVIT SMEH

Ingelena je sedela v čakalnici profesorja Gotteswintnera in srdito gledala bolnike, ki so bili na vrsti pred njo. Spomnila se je imena zdravnika, ki ga je Harland često omenjal, in upala je, da bo od profesorja zvedela, v katerem zavodu je Harland.

Čakajoči so zrl to predse. Ingelena je opazila Ropsovo »Damo s krinko« in nobene podobnosti ni mogla najti s svojim obrazom. Dragoceni čas je hitel. Vsega minula zakasnitve je pomenila večjo nevarnost.

Bled v tujski sezoni

Letos je sezona nekoliko slabša kakor lani, ko je bilo ob tem času na Bledu 2500 letoviščarjev

Ljubljana, 29. jula.

Teško je reči, če bi Prešeren dandanes pel ob Bledu kot kinu nebeskem in če bi mu ne ušla rajši beseda o kiču. Kljub vsemu je pa Bled še vedno kiné nebeski, toda samo za nekatere. S tem sicer ne nameravamo reči, da je predrago letovišče. Tuji radi zahajajo v naša letovišča ne le zaradi naših krajinskih lepot, temveč tudi, ker lahko pri nas zadrignejo mošnjičke. Navadni smrtniki pa seveda gledamo tudi na letovišča in njihovo življenje s svoje, zabje perspektive. Od časa do časa le zaidemo v ta ali oni letoviški kraj, kjer nas pa ne morejo prištevati med goste in ne med tuje. O našem lepem Bledu pišejo skoraj vsi tuji časniki kakor domači. Zdi se, da je obdan s kitajskim zidom. Zda ima tudi pri nas skoraj sleherni večji kraj svojega dopisnika. Bled in Rogaska Slatina sta pa izjemi. To je vse-kakor tudi naša posebnost, da smo tako diskretni glede letoviških krajev. Pišemo o Metliki, Laškem, Poljčanah, Litiji itd., o Bledu pa niti za časa velikih mednarodnih prireditvev ne. Za tujski promet, zlasti v naših skromnih razmerah, menda ni vseeno, če je v nekem našem kraju nekaj tisoč letoviščarjev. Prav tako pa ne sme biti vseeno, če jih je nekaj sto več ali manj.

Zjutraj je na Bledu vse tiho in mimo kakor v Ljubljani ob pasjih dneh. Ceste so

pa hlastajo mrzlično za zaslužkom, kajti če ne bodo zaslužili ničesar zda, se ne bodo mogli več tolažiti, da bo bolje.

Tudi v kopalšču ni posebno živahno. Vseh 500 kabin ni nikdar zasedenih. Voda je topla, navadno 24 stopinj ob solčnih dneh. Vendar ne smete misliti, da je na Bledu dolgočasno in da se letoviščarji ne počutijo dobro. Tudi nekaj Ljubljancanov se je »potujčilo«. Tako so se izpremenili na zunaj, da jih težko spaznaš. Nekateri se oblačijo tako, da misliš, da so Tirolci, drugi so pa zopet bolj podobni Indijcem kakor Kranjcem. Pomešali so se med mondeni svet ter se spojili z njim. Na Ljubljano so pozabili. V Ljubljani mora biti človek tako vrazje soliden, da se ne sme pokazati niti na promenadi v novi obleki, če noče, da ga vzamejo v zobe preljudi someščani, ki vodijo natančno kroniko o vsem. Na Bledu se dame lahko vsaj pošteno našminkajo in če katera ne rabi rdečila za ustnice, greši zoper tujski bonton. Pač pa Ljubljancanke še ne znajo tako imenitno nositi hlač na promenadi, kakor letoviščarke iz Rajha in plodnega Banata. Da, hlače so letos na Bledu velika moda, točno povedamo: precej široka moda. Edino po tem se še ločijo ženske od moških, po napetih hlačah. Na promenadi flirtajo dame ter tišče roke v hlačnih žepih kakor pri nas fantje pred

Grand hotel na Bledu

piazne. Zrak je še čist. Zastori na hotelskih oknih so spuščeni. Na oknih nekaterih penzionov se suše kopalne hlače. Avtoizvoški dremlejo pri vozovih in sanjajo o sijajnem zaslužku, ki ga na Bledu ni zanje. Vsi tako praviyo v svoji skromnosti. In v resnici sreča zjutraj na cesti med Leskami in Bledom le nekaj avtomobilov. Ob nedeljah izstopa na Lescah malo izletnikov. Včasih jih izstopi celo v Škofji Loki več. In še tisti se ne vozijo vsi. Zakaj bi ne šli peš? Cesta je za pešce dovolj lepa. Ko so jo tlakovali, je bilo precej hrupa, da bi človek mislil, da je tlakovana s čistim zlatom. V resnici pa ni niti asfaltirana po res solidnem načinu. To je prav za prav le nekakšno katraniziranje, ki ga je treba neprestano obnavljati. Na gramoznatih podlagi je plast posebne katranske mešanice, ki jo posujejo z zmetim vulkanskim kamenjem. Vozovi sami utro naspil in tako nastane s časom asfaltna plast, ki je pa ob živahnem prometu kmalu obrabljena. Kotani ne morejo nikdar povsem odpraviti. Posebnost te ceste je, da nima niti enega hodnika za pešce, kakor da so hoteli ustreči izvoščikom, kajti pešci, ki se nočejo voziti, morajo delati precej hudo pokoro na cesti; neprestano se morajo umikati vozilom in so često tudi v nevarnosti za življenje. Toda, kdo bi se oziral na tiste, ki prihajajo na Bled peš? Ti so vendar v tujski prometni bilanci nič! Druga posebnost te znamenite tlakovane ceste so tudi kupčki konjskih dobrot ob robu. Toliko jih je, da bi lahko s pridom gojili šampinjone na njih. In šampinjoni so izvrstne gobe, ki bi šle v slast še posebno letoviščarjem na Bledu...

Ko torej prideš zjutraj na Bled po znameniti cesti, na prvi pogled ni nikjer nič mordenega in je le spanje pravičnega 2000 letoviščarjev letoviščarsko. Hoteli seve niso zasedeni, kajti na Bledu je skoraj več hotelov, kakor hiš sploh. Kjer pa ni hotel, je najmanj vila ali penzjon. Napisi, izveski na hišah so kaj poučni, skoraj bolj kakor tujsko prometna statistika. Seveda so vsi dvoječni, približno takšni, kakršni so bili pred prevratom, toda tedaj je bila nemščina na prvem mestu, zda je na drugem. Bled lahko vzameš letos ves v najem ali pa ga kupiš. Vse je na prodaj. Menda tudi hoteli. Na prodaj so parcele, hiše, vile, čolni, avtomobili... Povsod ponujajo letoviščarske sobe, penzjone. Vse je poceni. Konkurencija je huda. Konjunktura prejšnjih let je poglala pol Bleda v zagato; povsod so se razbohotali hoteli, sezidanih je bilo nešteto vil, opravljenih toliko prezidav, da se je Bled na mah prenovil. In zda je tako rekoč na prodaj. Kdo da več? Letos je sezona slabša. Lani je bilo ob tem času na Bledu okrog 2500 letoviščarjev. Letos ni Avstrijcev, sicer bi bila sezona prav tako dobra. Toda Bled bi lahko sprejel še nekaj tisoč letoviščarjev in najbrž bi še ne prišli na račun, vsi ki bi radi živeli od tujskega prometa. Ogromno mrtvega, v pravem pomenu besede zamrznjenega kapitala je v blejskih poslopih, vilah, hotelih, penzijonih.

Soferji povsod snemajo uslužnostno pokrivala že, če se približajo njihovim vozilom, ki nekatera tudi pričajo o slabih časih. Človeku se skoraj smilijo ti ljudje, ki so vključeni v neizprosni proces zastaja ter propadanja. V vseh pristaniških za čolne čakajo čolnarji na delo. — Za 10 Din vas peljem na otok in nazaj! Pojdite! — že drži za vesla, eno roko pa ima pripravljeno, da bi jo iztegnil po dinarčkih. Zaslužka ni. Sezona bo kmalu minila. Sicer je na Bledu najživahnejši promet prvi teden avgusta. Ljudje

cerkviyo ob nedeljah. Nekam čudovito globoki se zde ti žepi, ker se nežne roke pogrezajo v njih skoraj do komolca. Kratkoviden ne smeš biti na Bledu, kajti sicer za nemajavaš spole neprestano, moški pač še ne nosijo kril. Ljubljancani vedo ceniti imenitno modo, zlasti, če imajo kratkovidne žene. Hlače promemirajo s hlačami — kdo ti more kaj očitati?!

Za časa čajanke je pred Park hotelom Bled res morden. Kavarniški vrt je povsem zaseden, promenada je živahna in ozračje je prepojeno z vonjavami velikega sveta. Promenadni jezik seveda ni slovenski, pač pa slišiš pogosto zagrebški žargon, kakor da si v Maksimiru. Nemci imajo večino. Vendar človek pred vsem tem nima posebnega respekta, kajti veliki letoviščarski svet na Bledu je vendarle precej filistrski. Sminika, hlače, jazz v nočnih lokalih in promena popoldne, včasih nekaj uric kopanja — to je pa tudi vse. Naše planine so tem letoviščarjem španska vas. Vsi se niti ne povzpno na grajski hrib. Toda to so letoviščarji, kaj še hočete več? Letoviščarji, ki so nas »počastili«, ker so se »ponožali« iz velikega sveta k nam...

Sport

— Državno prvenstvo kolesarjev. V nedeljo 4. avgusta bo na progi Zagreb-Ljubljana državno prvenstvo kolesarjev. Proga ni baš lahka. Razlike v konkurenci so se letos še bolj izpremenile in vse kaže, da bo cilj v Ljubljani na Tyrševi cesti res zanimiv. Naši kolesarji že dolgo žele iztrgati prvenstvo zagrebškemu dirkaču. Zato se temeljito pripravljajo in uspehi sistematičnega treninga se že kažejo. Zlasti lepo je napredoval Kačič, kar je pokazal na nedavnem banovinskem prvenstvu na progi Ljubljana-Maribor. Abulnar je še vedno na vrhu svoje energije, prav tako krepko se drži tudi Gartner. Dobro so se pripravili tudi Oblak, Zerjal, Smrekar, Hamberger in Lavrih. Dirkači ne bodo smeli sprejemati med potjo nobenih okrepčil, razen od službene okrepčevalnice, ki bo poslovala v Novem mestu. Prepovedano bo tudi pomagati pri defekatih. Prehod na cilj je najavljn približno ob 11.30.

— Lahkoatletski miting in sportni dan na Jesenicah. V soboto 3. in v nedeljo 4. avgusta priredi »SK Bratstvo« na Jesenicah svoj peti sportni dan, združen z velikim nacionalnim lahkoatletskim mitingom, na katerem nastopijo najboljši predstavniki jugoslovanske lahke atletike, večkratni zmagovalci v balkanskih igrah in naši državni rekorderji. S pomočjo mestne občine jeseniške bo mogel odbor predstaviti sportni javnosti naše kandidate za berlinsko olimpijado.

— M. K. Ilirija nam javlja, da bo v nedeljo 11. avgusta V. jubilejna mednar. motokicliška dirka na Ljubelj. Doslej se je prijavilo že večje število tekmovalcev dravske banovine, istotako večje število inozemcev. Prijave se zaključijo neprekljeno 1. avg. Tekmovalci, ki so se že prijavili, naj dvignejo dovoljenja za trening pri klubskem tajništvo, ker bo od 29. t. m. naprej trening na progi dovoljen le proti izkaznici. Prijave sprejema in vsa pojasnila daje klubsko tajništvo Miklošičeva cesta št. 15.

Po razstavnih palačah in paviljonih

Najmodernejši kolodvor — Katoliško življenje — Anglija, Francija, Italija — Manjši narodi

Ljubljana, 29. jula.

Za sistematičen, podroben ogled razstave je bilo premalo časa, zato smo pogledali zda sem, zda tja. V glavni razstavni palači, kjer se tiči tudi Jugoslavija v tesni skupaj s Madžarsko, je ves ogromni prostor izpremenjen v najmodernejši kolodvor. Tu vidiš, kako bi morali biti kolodvorji urejeni, da bi služili svojem namenu in človeku našega časa. Seveda Ljubljanski kolodvor še 500 let ne bo tak, pa tudi v naprednejših državah še nimajo tako praktično in lepo urejenih kolodvorov z vsemi modernimi napravami in pripomočki za nemoteno razvijanje potniškega prometa. Lokomotive in vagoni, zadnja beseda visoko razvite tehnike našega časa, stoje tu na najmodernejših tračnicah in sprednjem stroju železniških prog. Stopiš v tak vagon, pa ne veš, ali si v železniškem vagonu ali v razkošno opremljenem salonu. Tu bi bilo paše za železničarske oči. Kot lajka te zanima samo udobnost potovanja v takih vagonih, krasne, orjake lokomotive in najmodernejši kolodvorske naprave. A kaj ti pomaga, ko pa veš, da na takem kolodvoru nikoli ne boš priškal na gumb avtomatične blagajne in kupoval vozni listov. Mi ostanemo raje pri naših starih kolodvorih.

Stopiš iz glavne razstavne palače, pa te pozdravi na levi strani palača katoliškega življenja, zgrajena v nekem čudnem, skoraj na mohamedanska svetišča spominajočem slogu. V sredini široka kupola, okrog nje vitki stolpi, v njih pa 36 zvonov, blagoslovljenih leta 1934 v obnovljenem, med vojno porušnem zvoniku v Ypres. Užitek je poslušati te zvonove, ko se oglasi njihovo ubrano zvonjenje. Katoliška palača je na zunaj velika privlačnost razstave, v notranjosti pa kot lajka ne najdeš ničesar, kar bi bilo v skladu njeno z lepoto in obsegom. Le duhovniki utegetno najti tu marsikaj, kar jih zanima. Večji del notranjosti so porabili za kapelico brez vsakih okrasov, samo oltar stoji v nji. V manjšem delu je pa zbrana mnogo poučnega gradiva v slikah, tabelah, kipih, grafičnih itd., vse o življenju katoliškega sveta, posebno misijonarskega iz najstarejših časov do naše dobe.

Na nasprotni strani vzbuja občo pozornost arhitektonsko svojevrsna palača, kjer prikazuje Belgija svojo veliko kolonijo Kongo.

Italijanski paviljon

Take razstave so v Evropi vedno privlačne, pa naj človek presoja življenje kolonijalnih narodov iz tega ali onega vidika. Belgijski Kongo je prikazan na bruseljski razstavi dokaj pregledno, dasi še daleč ne popolno. Velika razstavna palača je polna najrazličnejše kolonijalne robe. Večji del prostora zavzema lepo izdelane kolonije domačinov v Kongu, poedini prizori iz njihovega življenja, pokrajine, gospodarske panoge, flora in fauna, vse seveda v miniaturo. Mnogo je tudi statističnega gradiva. Zal pa nismo nikjer videli tabel, ki bi nam povedale, kolika je gospodarska korist Belgije v Kongu, torej gospodarsko razmerje med Kongom in Belgijo. To bi bilo najvažnejše, saj so gospodarski nagibi glavna gonilna sila evropskih narodov v borbi za kolonije. Da je v tej palači, pa tudi po drugih, kjer imajo Francozi prikazan svoj Maroko, vse polno črnih čarodejev in prodajalcev najrazličnejših drobnarij in spominov večinoma brez vsake vrednosti, je umljivo. Če te zanese pot med te ljudi in njihovo križanje, misliš, da ne stojiš več na evropskih tleh.

Mogočen vtis napravi na slehernega posetnika angleška razstavna palača že po svoji originalni arhitekturi, še bolj pa po pregledni, izrazito angleški razstavi. Pod mogočno kupolo, izpremenjeno v nebosklon, se suče velik, znotraj razsvetljen globus in na njem je nazorno prikazana svetovna moč angleške imperije. Z rdečo barvo je označena angleška posest in tu vidiš, kaj se pravi imeti kolonije. Košček svoje zemlje ima angleški narod doma, tako majhen košček, da se izgubi na velikem globusu, a daleč po vsej zemlji je razpredel svoje mreže, angleški duh kraljuje nad svojo zemljo. Ne moreš se otresti misli, ko gledaš ta globus, kako si je mogel priboriti angleški narod tako veliko moč. Greš naprej in angleška moč se ti prikaže v suhoparnih, toda tembolj zgovornih številkah. Statistično in lepo po vrsti je prikazana angleška trgovina, industrija, izvoz in uvoz, gospodarstvo v kolonijah, njihova ureditve, razmerje med Anglijo in ostalim svetom na gospodarskem, kulturnem in političnem polju, skratka vse, kar moraš vedeti, če hočeš poznati Anglijo in njen vpliv na svet.

Francozi imajo tri razstavne palače, Pariz svojo, ostala Francija svojo in prekomorska s pomorsko Francijo svojo. Francoska razstava še daleč ni tako pregledna, kakor angleška. Preveč je vsega in brez pravega sistema

je razstavno blago razporejeno, posebno v pariški palači, da bi se mogel v kratkem času orijentirati. Toda tudi Francija je pokazala na bruseljski razstavi vse svoje moč ter bogastvo svoje industrije in tehnike.

Italijanska razstavna palača ti pove že na zunaj, da je italijanska. Čelo palače v obliki širokega belega luknjastega stola še ne moti očesa, pač so pa naravnost neokusni črni, velikim zobnim ščetkam podobni nastavki spredaj, ki samo njih duševni oče ve, kaj pomenijo. Baje je to moderno. Morda kriči ta palača na vse prostrano razstavišče, da se je spila s solidnostjo in okusom, da jo kič. A ko vstopiš, zagledaš najprej ogromno, od vrha do tal segajočo silo fakištnega pohoda na Rim. Stvar okusa je, kaj spada na svetovno razstavo, kaj je razstavno blago in propaganda in kaj ne. To velja v polni meri tudi za našo kojo v glavni razstavni palači. Vsa italijanska razstava, aranzirana dokaj originalna obstoja skoraj iz samih povečanih fotografij, prikazujočih fašizem in njegovo delo od prvih začetkov do današnjih dni, vsi faze njegovega razvoja, vse, kar je že stori in kar še namerava storiti. Vse je seveda primerno bombastično napihnjeno in kričeče opremljeno. Italija ima pa poleg tega na razstavi še poseben tujsko prometni paviljon, kjer je zopet vse polno slik italijanske obale in drugih naravnih lepot, a največja lepota med njimi je zalo italijansko dekle, sedeče v mehkem naslanjaču takoj pri vhodu. V uradnem katalogu je rečeno, da pomenijo črni nastavki na pročelju smoepeu da je Duce sam odobril osnutek za italijansko razstavno palačo. V tem paviljonu bi človek kar ostal, če bi ne bilo črnolasnega Cerbera, ki svoj zaklad skrbno čuva.

Poleg teh najprezentativnejših ali najbolj kičastih razstavnih palač, je seveda še cela vrsta drugih, a vseh niti naštetih ni mogoče, kaj šele opisati, kaj vse je v njih, ker bi zašli predaleč. Tudi manjši narodi so se na bruseljski razstavi dobro odrezali, zlasti Čehi, Švicarji, Švedi, Luksemburžani, Bolgari. Turki imajo ličen paviljon, v katerem razstavljajo svoje tobačne izdelke. Bolgari so zgradili lepo kmečko hišo v strogem narodnem slogu in jo napolnili povečini z izdelki domače bolgarske obrti, da napravi na tujca najprijetnejši vtis. Avstrija ima lep paviljon, poln krasnih povečanih fotografij svojih najlepših krajev, res vnožno propagando za svoj tujski promet. Le Jugoslavija se skriva kot rečeno neamežljivo v ogromni palači s svojimi prospekti in ne baš najlepšimi slikami svojih bogatih naravnih lepot. Sem bog ve, kdaj bomo prišli v svoji mladosti tako daleč, da bomo trošili denar tam, kjer je najino potrebno in kjer bi se nam bogato obrestovalo. Če so mogle mnogo manjše reprezentativne paviljone in pokazati tujcem, kar morajo vedeti o njih, bi bili lahko storiši to tudi mi. Žel se to ni zgodilo in najbrž nas tudi ta šola ne bo izročila, kakor nas ni še nobena.

J.Z.

Za Bežigradom

Ljubljana, 29. jula.

Za Bežigradom se vendarle precej zida. Ob Tyrševi cesti se pravkar dovršuje velika trnadstopna Mavričeva hiša, na oglu Tyrševe in Trstenjakove ul. pa je dograjeno trinadstopno mogočno poslopje restavraterja Majnosa; hiša ima na obeh frontah še vogalno četrto nadstropje, tako da imamo zda tudi na Bežigradom svoj nebotičnik. V zgradbi bo razen večjih stanovanj tudi nekaj specialnih bivašč z vsemi pritlikavimi za samca, v pritličju pa na obeh pročeljih moderna kavarna. Za Bežigradom bo to prva kavarna, ki smo jo ondodni meščani pogrešali, saj imamo preveč gostilen in še več zakotnih beznic, iz katerih se često razlega tudi ponoči hrup in kravkanje.

Nasproti Sv. Krištofa je v sivem stanju pravkar dograjeno veliko trinadstopno poslopje, ki bo imelo v pritličju tudi prodajalno. V ulici za Bežigradom je prirasla nova lična vila in v Plešterinkovi ulici si priraslo par lepih in velikih vil. Zelo si želimo, da končno nastavijo na Tyrševi cesti policijsko stražnico, odkoder bi se skrbelo za večji red in mir za vsem Bežigradom tja do Brinja. Vzhic križi ponočnih kričav in zvečevr skoraj nobeno neč manjka; z raznih gostilniških vrhov in dvorišč pa se vzhic policijski odredbi razlegata godba in prepoved brez okusa in posluha pozno v noč, a vsi protesti prav malo izdajo, ker je premalo redarjev.

V zadnjem času si policijska stražnica na Masarykovi cesti izkusa olajšati patruliranje redarjev ponoči s kolesi, in res je učinek zelo ugoden. Redarji na kolesih hitreje preiščejo svoj ogromni okoliš in laže zasajojo razne kričave in kravalerje z glasbilo. Vendar je posebna policijska stražnica za Bežigrad z javno telefonsko govorilnico velika nujnost. Tudi obrobnikov ob levem hodniku Tyrševe ceste še vedno pogrešamo, dasi jih nam obetajo že nekaj let. Asfaltiranje desnega hodnika se je ustavilo, da imamo zda hodnike komaj napol urejene, kar izgleda precej zanikrno.

Bežigradčan.

Moderna vzgoja.

Mali Mihec dobi novo vzgojiteljico, v treh mesecih že peto. Gre z njo na izprehod v park, kjer srečata lepo, elegantno damo. Dama in Mihec se smeje pozdravita in gresta naprej. — Kdo je bil to? — vpraša vzgojiteljica.

— To gospo mislite? Ta je bila nekoč pri meni mamica.

V krčmi.

Gost krčmarju: Gospod krčmar, vaše pivo je res edinstveno; tako bi morali točiti povsod.

Krčmar, počasn: Zelo ste prijazni, gospod.

Gost: Da, da, in potem bi ne bilo na svetu nobenega pijanca.